

— Azér mer este nagyon szépén füttyül a fülemüle.

Akkor monta a feleséginek : — Gyere csak ki, nézd még, mőkfogta a fülemülét !

— Hát csak nem át még neki ?

— De igen, mégát ! Csak gyere, csak nézd még, még mast is áll !

A lánynak a markába vót a fülemüle, a legénynek még a fészkönn vót a keze. Kettő szépön alutt, kettő még szépönn nészte. Éccer égygét gondút az embör, fölkétötte a legényt : Elakart szalanni, kapkodott a gatyájja utánn. De az embör bátorította : — Maraggy csak nyugottan, fiam, nē mēnny sēhásē ! Mer a mi lányunknak erre fájt a szive. Mindönkor fokhassa még a fülemülét, mikor ennek teccik, hogy nē fájjon a szive.

Pap Tamás Katalin.

49.

A régi világba kevés órák vótak a házakná, aztán az éjjeli örök, ahány óra vót, annyiszor kiátotta az éjjeli ór : — «látlak !» — Hotyha valahun lopók vannak, azt higgyék, hogy az éjjeli ór láttya űket. Ahány óra vót, annyiszor kiátották, hogy «látlak !»

Az embör kimönt szükségre, elkiátotta magát az éjjeli ór, hogy «látlak.» — Akkor az embör hátrább mönt. Méginn elkiátotta az éjjeli ór : — Látlak ! — Hátáná még vót égy meszesgödör, mikor harmaccor kiátotta, hogy látlak, hátrább mönt, akkor ebbe belesött.

Akkor káromkodott a meszes-gödörbe, mēkszitta a szömeit : — Most má hazucc, mer nem láthacc, mer benn vagyok a meszes gödörbe !

Pap Tamás Katalin.